

Frédéric Dufour – Groep Dufour

De groep Dufour uit het Doornikse werd begin de jaren 1900 opgericht en telt nu meer dan 900 medewerkers. Zaakvoerder Frédéric Dufour vertegenwoordigt de derde generatie in een typisch familiebedrijf. Het concern is boven alles een specialist inzake logistieke oplossingen (hijskranen, speciale transporten), waarmee het zich vooral profileert als partner voor de windmolenparken. Maar de actieradius strekt zich ook uit richting milieu, logistiek, energie of algemene aannemingswerken voor grote bouwprojecten.

“Niets boven de waarden van een familiebedrijf”

De rode draad door alle activiteiten is steevast duurzaamheid, gekoppeld aan verregaand professionalisme. Als grote *believer* van open grenzen en een *open mind*, ging Frédéric Dufour onlangs een samenwerking aan met Voka - Kamer van Koophandel West-Vlaanderen. Ongewoon? "Neen hoor, meer Waalse bedrijven moeten zich interesseren voor Vlaanderen."

U staat aan het hoofd van een typisch familiebedrijf. Wat betekent de notie 'familiebedrijf' voor u in de praktijk?

"Familiebedrijven zijn in mijn visie bedrijven die door waarden gedreven zijn en voor wie de lange termijn primeert. In alles wat we doen, handelen we met respect. Respect voor de klanten, de medewerkers, het milieu, de mobiliteit, de maatschappij, de stakeholders. Als we investeren, in gelijk welke sector, dan staan duurzaamheid en de zorg voor het milieu altijd met stip voorop. We hebben alle regels *de bonne conduite* ook vastgelegd in een uitgeschreven charter, zodat iedereen weet waarvoor we staan en waarin we geloven. Hier in huis zweren we bijvoorbeeld bij een gedeeld management tussen drie broers (onder wie ikzelf) en mijn neef, allen Dufours. De tijd is voorbij dat één persoon alles voor het zeggen had. Cruciaal in ons verhaal is ook de zorg voor de eigen medewerkers. Ze moeten veilig kunnen werken in een gezonde omgeving, ze moeten gelukkig kunnen zijn in wat ze doen. Finaal hechten we ook veel belang aan R&D; dat is de hoeksteen van de vooruitgang."

Mogen uw kinderen ook in uw voetsporen treden? Of moeten ze dat gewoon doen?

"Binnen de brede familie zijn we het er roerend over eens: het liefst willen we dat dit nog lang een familiaal bedrijf blijft. Mijn kinderen zijn nog te jong, dat is dus nog veel te vroeg. Maar de spelregels zijn wel uitgeschreven in ons familiecharter. Zoals: je moet competent zijn, je moet meerdere talen spreken en je moet al wat ervaring hebben. Voorlopig is er één vertegenwoordiger van de vierde generatie aan boord."

Wat als men kiest voor het eigen familiebedrijf, maar zonder al te veel verantwoordelijkheid?

"Onze voorkeur gaat duidelijk uit naar het opnemen van verantwoordelijkheid in een directiefunctie, als alle voorafgaande voorwaarden dus vervuld zijn. Binnen de familie vinden we dat een evidente optie, want er schuilt duidelijk een gevaar als je *des dirigents* hebt en *des dirigés*. Dat zorgt alleen maar voor wrevel of spanningen."

Dufour is actief in alle buurlanden (Nederland, Frankrijk, Duitsland). Hoe zit het met Vlaanderen?

"We zijn in uiteenlopende sectoren bijna dagelijks in contact met Vlaamse bedrijven, met wie we het goed kunnen vinden. Ondernemers spreken toch altijd dezelfde taal, niet? Ze streven hetzelfde doel ook na: meerwaarde creëren. We zijn er graag actief, bijvoorbeeld met afvalbehandeling in de gemeenten Zwevegem, Avelgem, Kuurne, Wervik, Deerlijk en Ieper. Met de afvalintercommunale IMOG werken we al vijftien jaar nauw samen. Uit respect voor het milieu zetten we in Vlaanderen ook vrachtwagens op gas in. We denken dat we nog veel meer kunnen bieden. Eén: Aan de poort van Vlaanderen hebben we langs de Schelde maar liefst drie eigen binnenhavens (Pecq, Doornik en Vaulx) die volledig uitgerust zijn en voorzien voor alle mogelijke activiteiten, van opslag tot goederenbehandeling. Vlaamse bedrijven die kiezen voor ecologisch transport via de waterwegen, zijn er meer dan welkom. Twee: we investeren in Doornik 50 miljoen euro in een groot energieneutraal recyclagepark van 12 hectare voor afvalbehandeling. De site moet in 2019

"Op de vraag waar we nog willen groeien, antwoord ik volmondig: graag nog wat meer in Vlaanderen."

operationeel zijn. De bedoeling is de om de circulaire economie een boost te geven. Ik kan me voorstellen dat heel wat West-Vlaamse bedrijven daarin kunnen geïnteresseerd zijn, want de te behandelen goederen zijn van de meest uiteenlopende aard."

Droomt u nog van verdere groei?

"Groeï is hier nooit prioriteit nummer één geweest. Groei is altijd een gevolg geweest van een bepaalde aanpak, gestoeld op waarden en overtuigingen. Zoals: proberen altijd beter te doen, verregaande serviceverlening aan de klanten, zorgen voor topproducten en voor tevreden werknemers. Dan volgen de rendabiliteit en de groei vanzelf. En op de vraag waar we nog willen groeien, antwoord ik volmondig: graag nog wat meer in Vlaanderen."

Hoe is het gesteld met het ondernemerschap in Wallonië? Ziet u dankzij het zogenaamde Marshall-plan duizend bloemen bloeien en

kan la Wallonie Picarde (Henegouwen) zich meten in die ratrace?

"Ik zie mooie mature bedrijven in Wallonië, maar ik stel vast dat er nog altijd te weinig starters zijn. Het is vooral een kwestie van de juiste mentaliteit. Er is ook nog altijd een tekort aan kapitaal. De banken zouden nog meer moeten doen. Ook de overheid blijft in gebreke: die zou meer garanties moeten geven om starten gemakkelijker te maken. De regering mag dan wel zeggen dat de loonkloof met de buurlanden grotendeels gedicht is, de waarheid is dat er met Duitsland bijvoorbeeld nog altijd een kloof van circa tien procent gaapt. Het gebrek aan flexibiliteit in de arbeidswetgeving zet ook nog altijd een rem op het ondernemerschap. Finaal vind ik ook dat er een te grote afstand bestaat tussen het onderwijs en wat de bedrijfswereld wil."

U kreunde met uw bedrijf en met uw Franse activiteiten onder de regels van de zogenaamde Wet Macron. Wat betekende dat in de praktijk?

"Er stelde zich meer dan één probleem met de Wet Macron. Ik denk aan de formaliteiten over detachering (Belgische arbeiders die in Frankrijk werken) en aan de zogenaamde procedure BTP (Batiment et Travaux Publics): tweemaal een zware dobber voor bedrijven. De regels in verband met detachering hielden in dat je vooraf moest melden wie er kwam werken in Frankrijk. Per arbeider kostte dat aan het bedrijf 40 euro per dag. Dufour heeft dagelijks zowat tweehonderd mensen die actief zijn in Frankrijk. Reken en tel: 200 maal 40 euro, was 8.000 euro per dag. Als we dat nog eens vermenigvuldigen met tweehonderd werkdagen, kwam dat uit op 1,6 miljoen euro. Gewoon omdat je voor tewerkstelling zorgt. Nonsens toch. Zoals veel bedrijven hebben we in dit dossier de voorkeur gegeven aan de toepassing van de EU-regelgeving. Wie de EU-regels niet toepast, doet toch alleen maar aan protectionisme of aan concurrentievervalsing, en dat kan niet."

De BTP-procedure dan?

"Wie publieke werken uitvoert op een *chantier*, moet volgens de Wet Macron een kaart hebben voor elke werknemer. Opnieuw worden Franse bouwvakkers hier anders benaderd, want voor hen is één kaart voor de hele duur

van een contract voldoende. Buitenlandse bouwvakkers moeten echter per *chantier* een andere kaart hebben. Opnieuw een aberratie, opnieuw concurrentievervalsing. Dit jaar wordt de maatregel herzien, maar het finale resultaat blijft af te wachten."

De Group Dufour is met filialen in Lens, Duinkerke en zelfs Parijs nochtans rijkelijk vertegenwoordigd in la douce France. Maar dat bracht dus ook geen soelaas?

"Voor Fransen die op Franse loonlijsten staan, geldt een geprivilegieerd statuut. Maar voor Belgische werknemers die in Frankrijk komen werken, moet er gedokt worden. Gelukkig wordt die maatregel nu herzien. Met dank aan onder meer Voka dat voor deze zaak uitvoerig is gaan lobbyen."

Was Voka een soort van laatste reddingsboei? Alleen oplossen lukte niet?

"Ik ben, en dikwijls met collega-ondernemers, zowat alle instanties gaan bezoeken: ministers, kabinetsmedewerkers, de Chambre de Commerce in Doornik en in Rijsel, de Euro-metropool, de Union Wallonne des Entreprises en finaal dus ook Voka. Wie de doorslag heeft gegeven? Ik denk dat alles voor een deel heeft geholpen, maar Voka heeft zeker indruk gemaakt in dit dossier. Geen inspanning was te veel."

Zouden meer Waalse bedrijven zich moeten interesseren voor wat Voka hen kan bieden?

"Daar kan niet de minste twijfel over bestaan. Het heeft echter allemaal te maken met attitude. Met Dufour staan wij erg open tegenover Vlaanderen. Wij hebben er veel contacten en veel zakenvrienden en dat zorgt voor nieuwe business en een goed gevoel. Ik merk echter dat niet iedereen aan deze kant van de taalgrens dezelfde openheid aan de dag legt. Te veel Waalse ondernemingen staan met de rug

De zeven business units van de groep

1. **Kraanwerken:** in de bouw, in de energiesector, in de civiele bouwkunde
2. **Transport:** *convois exceptionnels* en klassiek vrachtwagenvervoer
3. **Logistiek:** opslagplaatsen en eigen havenuitbating
4. **Afvalbeheer:** eigen vrachtwagens en verwerkingsdepots
5. **Bouw**
6. **Beton**
7. **Energie:** eigen benzinstations of voor rekening van derden, en bedeling van olie voor particulieren

naar Vlaanderen gekeerd en dat kan je alleen maar betreuren. Ik zou zelfs meer zeggen: ze weten niet wat ze missen."

U bent met uw bedrijven al jaren shirtsponsor van voetbalploeg Excelsior Moeskroen. Kan u de return on investment berekenen van zo'n bijdrage?

"We zijn met onze firmaam aanwezig in meerdere sporten. Zo zijn we ook cosponsor van het professionele wielerteam Wanty Groupe Gobert, dat ook deelneemt aan de Tour de France. We krijgen daar cijfers over binnen: de return op vlak van naambekendheid is enorm. Bovendien associëren we ons als bedrijf graag met de waarden uit de sport: fairplay, respect, dat soort zaken. We zijn ook actief in handbal, bij basketploeg Mons, bij waterpolo of bij triathlon. De contacten die je in sportmiddens kan leggen met andere zakenlui, zorgen er voor dat het allemaal meer dan de moeite waard is." (Karel Cambien - Foto's Lieven Gouwy)

"Te veel Waalse ondernemingen staan met de rug naar Vlaanderen gekeerd. Dat kan ik alleen maar betreuren."